

מסורת הש"ס

(א) ימות לו... (ב) ליל... (ג) ע... (ד) ושל... (ה) ס... (ו) ס... (ז) ס... (ח) ס... (ט) ס... (י) ס... (יא) ס... (יב) ס... (יג) ס... (יד) ס... (טו) ס... (טז) ס... (יז) ס... (יח) ס... (יט) ס... (כ) ס... (כא) ס... (כב) ס... (כג) ס... (כד) ס... (כה) ס... (כו) ס... (כז) ס... (כח) ס... (כט) ס... (ל) ס...

גליון הש"ס

רש"י ד"ה משום מקח... יוסבר וכו' אכור... הפקדא... עין רש"י... דף כו ע"פ ד"ה... ספקין:

מוסף רש"י

הא ר' יהושע... הא דמנ... משיל דברי טירחא... משום אכור... יוסבר וכו' אכור... הפקדא... עין רש"י... דף כו ע"פ ד"ה... ספקין:

משילין פרק חמישי ביצה

לו.

עין משפט
נר מצוה

כה א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... ע"פ ד"ה... כ"ב א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... כ"ג א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... כ"ד א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... כ"ה א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... כ"ו א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... כ"ז א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... כ"ח א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... כ"ט א"י פ"ק... יום ושל... ספקין... ל א"י פ"ק... יום ושל... ספקין...

משום מקח ופסבר... לרשות הקדש ומקח וממכר אכור... ממנו מקח ודבר דבר... שטרי מכירה ואם תאמר... ורמינהו פשיטין פירות דרך אירובה וכו'... דלמרינן במגילה (דף ז')... לשבת אלא אוכל... לא פריך ליה ממשינן... אלא לא פריך... הולאה ביו"ט... אכור וי"ל... משום שהיה יודע... דהא דקאמר... ט' ה"ע דברים... מיילי דרננן... מיימי בשבות... קאמר ספיר... מדמה לדין... שלא לזוך... טלטול דרננן... דלמרינן... ושמאל

ראית ליה אשה ובנים: לא חולצין ולא מיבמין: והא מצוה קא עביד לא צריכא דאיכא גדול... טעמא מאי גזרה שמה יתחוב: ואלו הן משום מצוה לא מקדישין ולא מעבידין ולא מחרימין: גזרה משום מקח וממכר: ולא מגביהי: תרומות ומעשרות: פשיטא הני רב יוסף לא נצרכא אלא ליתנה לכהן בו ביום וה"מ פירי דטבילי מאחמול אבל פירי דטבילי האידינא בגון יעשה... ויהיבין לכהן והני משום רשות איכא משום שבות ליכא והני משום מצוה איכא משום שבות ליכא א"ר יצחק לא מבעיא קאמר לא מבעיא שבות גרידתא דאסור אלא אפי' שבות דרשות נמי אסור ולא מבעיא שבות דרשות דאסור אלא אפי' שבות דמצוה נמי אסור: כל אלו ביו"ט אמרו: ורמינהו י' משילין

דאית ליה אשה ובנים: שני זכרים לב"ש או זכר ונקבה לב"ה וכו' לא מפקד כולי האי כדלמרינן ביבמות (דף סא): ומיהא קתה מצוה איכא כדלמרינן בבבא קמא זכר את זרעך ולעבר אל מנת ירך (קולת יב): מצוה בגדול. האמיס ליבס ופקא לן מוהיה הזכור (דברים כה): שמה יתחוב. ספק דין לדיוני ושטר ארוסין לקדושין ושטר חליה לחוללה וכמוהו יבמה: משום מקח וממכר. דלמקח וממכר דמו שמואל מרשותו לרשות הקדש. ומקח וממכר... אכור מן המקדש דמצי ממנו חתן ודבר דבר (יטעיה נח). אי נמי מקח וממכר אמי ליה כמינה שטרי מכירה וא"ת הו"א לה גזרה לגזרה כולה חדא גזרה ה"א: שני רב יוסף אפי' לימנס לכהן בו ביום. דליכא למימר לאו מוכחא מלתא היא דלמקוי טעלא מוין דלון ידוע שיהא הוא לריך לשרייס ורואיס שמוליך תרומה לכהן ומחוי דכולה מלתא משום שמתת יו"ט דכהן שגריך לה הוא אפי"ה אכור: והני משום רשות איכא משום שבות ליכא. אלא מבעיא קמי דקאמר אלו הן משום רשות וכי אין בהן משום שבות והלא אכרוס כדלמרינן כל שמידין עליו אלא לאסורא והני מחרימי משום מצוה איכא נעשייתו ומשום שבות ליכא לאסרה בשבת דתמיה והלא אכרוס והיכי פלגינהו תנא דמתי' דבמתי' אדכר שבות ובמתי' דמתי' לא דאכר שבות: ה"ק לא מבעיא כו'. כלומר כולם משום שבות יש בהן והאשמיס אכור יש בהן ואין בהן לחלוט מצוה והאשמיס יש בהן שבות ואע"פ שיש בהן קתה מצוה והאשמיס מצוה גמורה הן ואע"פ כ' גזרו עליהן שבות ולא זו אף זו קמי לא תימא קמאי הוא דאסורי דה"ל שבות גרידתא כלומר שעבר על שבות דלון עם עיניה וז' שמך מצוה אלא אפי' מצוה דה"ל שבות דאכור רשות קרובת מצוה גבה נמי אסור: משילין פירות כו'. אלא גזרו שבות על שבת שלא גזרו ביו"ט: הא ר' אליעזר. סיפא דקמתי אין בין יו"ט לשבת דכל שבות גדורו על שבת גזרו על יו"ט ואפי' בהפסד ממון ר"א

רבינו הנגאל... ולא חולצין ולא מיבמין... דאיכא אה גדול פסגו... דאפרינן מצוה בגדול... לייבס. ויבדלו מאי טעמא... לא. גזרה שמה יתחוב... וירושלמי תני ר' יוחאי ודין ר' יוסי סמוכות בעיש ואין דנין דתי נפשות. ואלו הן משום מצוה לא מקדישין ולא מעבידין. מאי טעמא פשיטין דמחוי במקח וממכר. ולא מגביהין תרומות ומעשרות. הני מילי דטבילי מאחמול. אבל דטבילי ביו"ט בגון חליה יעשה לאפורשי מינה חלה וכירצא בה. מפרשינן דהני רבנן ליה לבתן. הני משום רשות איכא משום שבות ליכא א"ר יצחק לא מבעיא קאמר. לא מבעיא שבות גרידתא דאסור. אלא אפי' שבות דרשות. תנא זו אין דנין ולא מקדישין ולא מעבידין ולא מחרימין ולא מוטעין מה ששעה ביו"ט קמי בשבת. אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד. וכולן בין שוגגין בין מרדין בין מוטעין מה ששעה עשוי בשבת. ואין צריך לומר ביו"ט. אלא אוכל נפש בלבד. והתנן משילין נפש בלבד. והתנן משילין פירות כו'. ופריך רב יוסף והוי אביי דילמא עד כהן לא קאמר ר' אליעזר נבא בהבמה שריא בבור עושה לו פרסה במקומה ואינו מעלה אותה משום דאיפשר לה פסוסה במקומה. אבל בני פירות שהן בגא אי אפשר שלא יפסידם אלא אם כן משילין הכי נמי רש"י. אי נמי

דרך ארובה ביו"ט אבל לא בשבת אמר רב יוסף לא קשיא הא ר"א הא ר' יהושע דתניא... מנת לשוחמו ושוחמו והשני עושה לו פרנסה במקומו כדי שלא ימות ר' יהושע אומר... ומעלה השני רצה זה שוחמו ואינו שוחמו והחור ומוערים כן לא קאמר ר"א התם אלא דאפשר בפרנסה אבל הכא דלא אפשר בפרנסה לא אין עד כאן לא קאמר ר' יהושע התם אלא דאפשר לאערומי אבל הכא דלא אפשר לאערומי בית שמאי הא בית הלל דתנן... ולא את הלולב ולא את ספר תורה לרה"ד וב"ה מתירין דלמא לא היא עד כאן לא קאמר בית שמאי התם אלא אהוצאה אבל אטלטול לא אטו טלטול לאו צורך הוצאה הוא: מתני'... ההומס בהמתו לבנו או לרועה הרי אלו כרגלי הבעלים המיוחדין לאחד מן האחין שכבית הרי אלו כרגלי הבעלים כרגלי המשוואין... ר' יהודה פוטר במים שאין בהן ממש: גב' מתניתין דלא

הוא ר' יהושע... הא דמנ... משיל דברי טירחא... משום אכור... יוסבר וכו' אכור... הפקדא... עין רש"י... דף כו ע"פ ד"ה... ספקין:

עד כאן לא קשרי ר' יהושע... ר' יהושע התם אלא בהערה דמחוי כמעלהו לשוחמו... דמחוי ומתי' דהבא בית שמאי רואי... ודנין ר' יוסי כו'. והא שקילה בשבת ואין שקילה ביו"ט... א"ר יוסי רש"י... דף כו ע"פ ד"ה... ספקין:

עו כאן לא קשרי ר' יהושע התם אלא בהערה דמחוי כמעלהו לשוחמו... דמחוי ומתי' דהבא בית שמאי רואי... ודנין ר' יוסי כו'. והא שקילה בשבת ואין שקילה ביו"ט... א"ר יוסי רש"י... דף כו ע"פ ד"ה... ספקין:

(א) אפי' ב"ל משום טעל ויהי משום תמיה איכא חסוס רשות ליכא... (ב) ופסוקא דמלפנין פ"ד ס"ג וכו' אלו הן חסוס רשות לא דנין וכו' ולא מימין ואלו הן חסוס מצוה לא מקדישין וכו' וכו'.